

Jezuščeka. Ta dan je bil pravi dan veselja njegovim revežem. Že v nedeljo pred božičnim praznikom dal je v vseh cerkvah oznaniti, da so povabljeni na božični praznik v bolnišnico na kosilo vsi reveži, ki prinesejo potrdilo, da so bili pri spovedi in pri sv. obhajilu. Potem je šel Frančišek k svojim dobrim prijateljem, posebno k premožnim, in je naprosil denarja, mesa, sočivja, moke in drv. Česar ni mogel naprositi, izposodil si je in jim dal potrdilo z besedami: »Gotovo vam bom plačal.«

Že prvokrat, ko je tako prosil za božična darila, nabral je dva vola, 30 ovc, 14 svinj, 20 mernikov moke, veliko sočivja in 600 gld. Prišlo je nad 1000 revežev. Frančišek jih je z veseljem sprejel, opravil ž njimi molitev k Jezuščeku, jim potem razdelil z drugimi strežniki jedila in dal povrh še vsakemu tri krone, skrbno v papir zavite. Revežem, ki so se sramovali priti ali ki so bili stari in bolni, je poslal njih delež na dom.

(Konec prih.)

Gospodarske stvari.

Nekaj o kupčiji živine.

Da pri kupčiji, prodaji ali menjanju v prepire, pravde in sovraštvo ne pridemo, je potrebno, da poznamo tudi postavne določbe. Žal, da med našim ljudstvom zaradi kupčije tolikokrat nastanejo prepiri in drage pravde, in dostikrat tudi tisti, ki pravdo dobi, mora svojemu zastopniku stokrat več plačati, kakor je stvar, za katero se pravda, vredna.

Nekateri barantači so res pravi mojstri goljufje; kravo zna v deveta nebesa hvaliti, da ima več ko skal mleka; ji poprej stolče vime, da oteče, ter pravi, da je ravno tele povrgla, postruga roge itd. Nekaterih eden, ki so se med seboj zmenili, gre na videz kupovat, obljubi dobro ceno, pa prodajalec glasno blebeče, da tako dobrega živinčeta za tako ceno ne proda. Na take in razne druge zvite govore in spletke se večkrat marsikateri ogoljufa.

Živina ima različne bolezni in napake, pa tožbe, tudi večkrat nastanejo, da je predrago plačal, se potem kesa in bi rad živino nazaj spravil ali ceneje dobil ter začne razne uzroke iskati ali tudi najde kako zunanjo napako. Najpoprej si zapomnimo, da pri kupčiji moraš na vse zunanje napake in bolezni dobro paziti, da se ti ne bo reklo, kje si pa oči imel, in s pravdo bi nič ne opravil. Vsaka prodaja ali menjava živali se mora, da je pogodba veljavna, od dotičnih strank prostovoljno skleniti.

Večkrat pa prodajalec kupeca zmoti in ukane, in postava razločuje, da je taka pogodba neveljavna, če je zmota, v katero je prodajalec kupeca spravil, na glavnem ali važnem delu. Je zmota (goljufija) na stranskem delu, ostane pogodba neveljavna, pa ima pravico do odškodnine.

Oglejmo si vzgled: 1. A proda sirarju kravo s pogojem, da bo o novem letu gotovo povrgla, in sicer jo s tem pogojem kupi. V takem slučaju je kupčija neveljavna, če bi krava o novem letu ne povrgla, pa potrebnosti sta dve priči ali pa pismena pogodba.

2. Sirar kupi od B kravo za 100 gld., da bo o novem letu povrgla, pa ker se to ni zgodilo, pogodba se tudi ne more razdreti, kajti on bi bil kravo kupil, če bi tudi ne bila ravno o novem letu povrgla, in sirar zamore le odškodnino zahtevati.

Ko bi pa sirar niti vprašal ne bil, kdaj bo krava povrgla, kupec pa rekel okoli novega leta, tedaj bi ne mogel, če bi krava pozneje povrgla, kake odškodnine zahtevati. Če bi kak »mašetar« (posredovalec) kravo

hvalil in rekel, da ima polovico več mleka, kakor je res, bi ne mogel prodajalca iztožiti, če ni on sam tisto potrdil in zagotovil. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 28. decembra v Vitanju, Spielfeldu in Stradnu. Dne 30. decembra v Imenem (za svinje). Dne 31. dec. na Bregu pri Ptujju (za svinje).

Dopisi.

Iz Teharij. (Nemškutariji je odklenkalo.) Poldrugo leto že gospodarji večina novega narodnega odbora občinskega. Volilci so zadovoljni ž njim in posebno tudi z g. županom, ki je vnet za vsako dobro in občini koristno reč. Ali tri črne pike so še bile v odboru teharske občine, katere so delale narodnim odbornikom in posebno g. županu veliko preglavice. Voter Jelek, oče Resnik in dolgi Martin so še trobili v nemškutarski rog. Da so Voter Jelek Nemeč, njim tega ne zamerimo; da sta pa Resnik in dolgi Martin vlekla na njegovo stran in pozabila, da jih je rodila slovenska mati, to ni možato. Posebno zadnji je vse graje vreden. Z nami je agitiral zoper nemškutarje in upil »Živijo Slovenci«, kolikor mu je njegovo precej široko grlo dalo. Ker pa ni postal župan; se je oklenil Jeleka in Resnika. Ta trojica je zmeraj nasprotovala našim možem. Vsa besna je pa postala, ko so narodni možje izvolili šest zaslužnih mož častnim občanom teharskim. Dolgi Martin je pri seji z nogami in rokami klatil in klobuk po sobi metal, da smo mislili, da ga bo treba spremljati v neko hišo blizu Gradca. O Martin! Ko bi tvoja pamet bila vsaj polovico tako dolga, kot roke in noge! Pa kaj se če, če ni, pa ni! In če z lučjo po dnevu iščeš, ne boš našel trohice, tiste stvari, ki se ji pravi pamet! Ali ni škoda, za podplate, ki ste jih raztrgali, ko ste lazili od enega odbornika do drugega, da bi jih pregovorili? Nasi so stali trdni, kakor skala. Ker ne morejo odbornikov pregovoriti, napišejo »Voter« pismo občinskemu uradu, katero kimovca Bartl in Martin podpišeta in cela trojica se odpove časti občinskega odbornika. Drugi dan smo brali na občinski deski sledečo žalostno naznanilo: »Občinski urad Teharje naznanja »tužno« vest vsem občanom, da so Voter Jelek, Resnik in dolgi Martin preminoli kot občinski odborniki. Njihova zapuščina: to je napake in pregreški pri občinskem gospodarstvu, je jako velika. Vsak si jih lahko ogleda pri podpisnem uradu.« — S tem je torej pri nas za večno nemškutariji odklenkalo.

Iz Ljutomera. (Nemška šola.) Tri leta že životari ta šola. Po preteku te dōbe naj kažejo svetu številke in imena, kako je potrebna taka šola. O veliki noči leta 1894. se je otvorila in sicer »samo za otroke nemških starišev ljutomerskega trga«. Takih otrok je obiskovalo solo 1894. leta 31, leta 1895. 41 in leta 1896. 45. Se ve, da je med temi učenci le katera bela vrana, ki bi smela trditi svoje nemško pokolenje. V dokaz imena: Anošek, Božič, Choc, Drnjač, Kolar, Kornpichl, Kenjer, Merič, Namestnik, Novak, Ortner, Prager, Praunseis, Sidarič, Stermec, Šterman, Steiner, Toriser, Aiber, Vodopiuc, Vrbnjak, Vrabič itd. Poznavateljem naših razmer je itak znano, da so mnogi izmed navedenih prisiljeni obiskovati nemško šolo, ker drugače zgubijo njihovi stariši službo ali stanovanje ali delo. Vsled pogodbe z nemškim sulvereinom, ki je postavil za to šolo novo poslopje, moralo bi se na njej učiti izključno le v nemškem jeziku, a nemški učitelj se je kmalu prepričal, da je tudi njemu treba hoditi naravne poti, namreč najprej razlagati otrokom v materinščini, potem še le